

Uitând de teamă

Ionutz21

Cădeau blesteme peste noi
Din cerurile ninse
Și eram singuri, triști și goi,
Cu lămpile aprinse.

'Nainte de a asculta,
Povestea lui de viață...
Bunicul nostru ne zâmbea,
Cu ochii plini de ceață.

Și auzeam în nopți târzii:
Cum lupii-și plâng tăcerea.
C-odat' eram și noi copii
Și le simțeam durerea.

Trăiam povestea pas cu pas
Simțind în sânge, frica.
Adeseori nu aveam glas,
Strigând-o pe mămica.

Dar astăzi toate au pierit,
Poveștile-s uitate.
Bunicul care ne-a iubit...
S-a îndreptat spre moarte!

Acuma pare liniștit
Și prin coline umblă
Dar încă-l simt dezamăgit,
De ceea ce se-ntâmplă.

Cădeau blesteme peste noi
Și ne-ascundeam în cramă
Purtam o mască de război,
Ca să uităm de teamă.

Georgian Ionut Zamfira 02.07.2021